ଗଣତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଲକ୍ଷଣ

ଗତ ଜାନୁଆରୀ ୧୨, ୨୦୧୮ ଦିନ ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ୪ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସୁରକ୍ଷା ତଥା ଗଣମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖିଲେ ଯାହା ଗୋପନୀୟତାର ସୁରକ୍ଷା ନାଁ'ରେ ପୁତିଗନ୍ଧମୟ ବ୍ରାହ୍ମଣବାଦୀ ମାନସିକତାର ଉପାସନା କରିଆସିଥିବା ତଥାକଥିତ ବିଜ୍ଞ ସମୁଦାୟକୁ ବିଚଳିତ କରିଦେଲା । ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ଧରି ଭାରତର ନ୍ୟାୟପାଳିକା ମାନେ ଆଇନ ବେପାରର ପୌରହିତ୍ୟ କରିଆସିଛନ୍ତି । ବିଚାରକୁ କିଣି ପାରୁନଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରତର ନ୍ୟାୟିକବ୍ୟବସ୍ଥା କେତେବେଳେ ଏକ ଅଦରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଯାଇଛି ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ଅଭିଶାପ । ନ୍ୟାୟ ପାଇବା ବା ଦଣ୍ଡବିଧାନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଜଣେ ଭାରତୀୟକୁ ସେତିକି ପ୍ରତିପ ିସମ୍ପନ୍ନ ବା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୯୦ଦଶକରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ସଂସ୍କାର ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସାମନ୍ତ, ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ଉଚ୍ଚଜାତିର ହିତରେ ଆସୁଥିବା ନ୍ୟାୟପାଳିକା ହଠାତ କର୍ପୋରେଟ୍ ହିତରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ପରିସୀମାକୁ ବ୍ୟାପକ କରାଇପାରିଲା । ଅଦାଲତରୁ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନପାଇଁ ରାୟ ଅମଳ କରିପାରିବା ଭଳି କ୍ଷମତା ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାଟି ବଢ଼ିଗଲା । ନ୍ୟାୟ ପାଇବାରୁ ବ ୍ତ ହେଉଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ସେହି ଅନୁପାତରେ ବଢ଼ି ଚାଲିଲା । ଜେଲ୍ ଭିତରେ ରହି ବିଚାର ପାଇବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ବି ଏତେ ବଢ଼ିଗଲାଣି ଯେ କାରାଗାରଗୁଡ଼ିକ ଗାଈଗୁହାଳର ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିଗଲେ । ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କମ୍ ସମୟ ଭିତରେ ହେଇପାରୁ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଦିନେ କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲେ । ଏପ୍ରିଲ ୨୪, ୨୦୧୬ ଦିନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ଯୌଥ ସମ୍ମିଳନୀରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖିବାବେଳେ ତତ୍କାଳୀନ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଟି.ଏସ୍. ଠାକୁର କହିଥିଲେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ନ୍ୟାୟପାଳିକା ଉପରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କମି କମି ଯାଉଛି । ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ି ଚାଲିଥିବାବେଳେ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିନାହିଁ । ଏମିତିକି ଖାଲି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ଓ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୧,୦୦୦ରୁ ୪୦,୦୦୦କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ତୁରନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବାବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟପାଳିକା ବା ସରକାର ତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ୧୯୮୭ରେ ଆଇନ ଆୟୋଗ ପ୍ରତି ଦଶଲକ୍ଷ ଲୋକରେ ଥିବା ୧୦ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ୫୦ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ସାମାନ୍ୟ ବି ଅଗ୍ରଗତି ହେଉନାହିଁ । ତାଙ୍କର କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ନ୍ୟାୟ ନପାଇ ଅନେକ ନିରୀହ ଜେଲ୍‌ରେ ସଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଲୋକେ ନ୍ୟାୟପାଳିକାକୁ ଏଥିପାଇଁ ଦୋଷାରୋପ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏପ୍ରିଲ ୨୪, ୨୦୧୬ରେ ଯାହା ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧିଶ ଟି.ଏସ୍. ଠାକୁର କହିଥିଲେ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିବ ର୍ନ ଆସିନାହିଁ । ସିଏ ଯେଉଁ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇଥିଲେ, ତାକୁ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଆଗକୁ ଆଣିପାରିଲା ନାହିଁ ଯଦିଓ ତାଙ୍କର ଅଶ୍ରୁକୁ ନେଇ ଅନେକ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଜାନୁଆରୀ ୧୨, ୨୦୧୮ରେ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ୪ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ଯାହା କହିଲେ ଠାକୁର ଉଠାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗର ଅଂଶବିଶେଷ ନହେଲେ ବି ଭାରତର ନ୍ୟାୟପାଳିକା ସାମ୍ନା କରୁଥିବା ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ଜଟିଳତାକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଛି । ଅନ୍ୟ କିଛି ରାଜନୈତିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିଛି । ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ଆସିଥିବା ଏହି ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିମାନେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ବ୍ରାହ୍ମଣବାଦୀ ବିଚାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ କେବେ ଏମାନେ କୌଣସି ଏଭଳି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ରାୟ ବି ଦେଇନାହାନ୍ତି ଯାହାକୁ ନେଇ ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ବା ଜନବାଦୀ କହିହେବ । ଏହି ୪ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସବୁଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଜେ. ଚେଲେମେଶ୍ୱର, ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜନ ଗୋଗୋଇ, ଶ୍ରୀ ମଦନ ବି. ଲୋକୁର ଓ ଶ୍ରୀ କୁରିଏନ୍ ଯୋଶେଫ୍ । ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ରୋଷ୍ଟର ମାଷ୍ଟର ବା କେଉଁ ମାମଲା କେଉଁ ବିଚାରପତି ବା ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ଦିଆଯିବ, ତାହାର ଆବ ନ କଲାବେଳେ ସ୍ୱଚ୍ଛତାର ଅଭାବ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ବିତରଣ ତଥା କନିଷ୍ଠ ହେଲେ ବି ନିଜର ଘନିଷ୍ଠ ସାଥୀ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମାମଲାର ବିଚାର ପାଇଁ ବାଛିବା ଇତ୍ୟାଦି ଅଭିଯୋଗ ଏହି ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିମାନେ ଆଣିଛନ୍ତି । ଅନେକ ସଙ୍ଗୀନ ମାମଲା ଜଣେ କନିଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ହିଁ ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି ସେମାନେ

କହିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ୨ମାସ ତଳେ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଲେଖି ଏହି ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ସେମାନେ ଏକାଠି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ସବୁ କଥା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ । ଜାନୁଆରୀ ୧୨ର ଗଣମାଧ୍ୟମ ସହ ଭେଟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଇଥିଲେ । ଦୀପକ ମିଶ୍ର ମହୋଦୟ ଏହି ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ କଥାକୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ ନ କରିବାରୁ ସେମାନେ ନିଜର ବିବେକର ତାଡ଼ନାରେ ଜନଗଣଙ୍କ ସାମ୍ନାକୁ ସବୁକଥା ଆଣିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ୨୦ବର୍ଷ ପରେ ଏମାନଙ୍କ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା ଲାଗି ଯେମିତି ଲୋକେ ଏମାନଙ୍କୁ ଦାୟୀ ନକରନ୍ତି ।

ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସବୁପ୍ରକାର ଉଦ୍ୟମ ବିଫଳ ହେବା ପରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାମ୍ବିଧାନିକ ମାଧ୍ୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବାବେଳେ ଜନଗଣଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କିଛି ଲୋକେ ଉଚିତ ପଦକ୍ଷେପ କହିବା ବେଳେ ଆଉ କିଛି ନାପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି । ଭାରତର ମୁଖ୍ୟତଃ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତମାନେ ଏଭଳି ପଦକ୍ଷେପକୁ ତୀବ୍ର ସମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । କେତୋଟି ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦୀପକ ମିଶ୍ର ଓ ମୋଦୀ ସରକାରଙ୍କ କାଳେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାନୀ ହୋଇଯିବ ଏଭଳି ଆଶଙ୍କାରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ନାଁ'ରେ ଚାଟୁକାରୀ ସାମ୍ବାଦିକତାର ନିର୍ଲ୍ଲଜ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଭାଜପା ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବାହାରିଥିବା ବେଳେ, ପ୍ରମୁଖ ବିରୋଧୀ ଦଳମାନେ ୪ଜଣ ବିଚାରପତି ଉଠାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଅଙ୍ଗୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ମାମଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କଥା କହୁଥିବାବେଳେ, ଭାଜପାର ସମସ୍ତ ଗଣସଙ୍ଗଠନ ଓ ଆଇଟି ସେଲ୍ ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରୀତିମତ ପ୍ରଚାର ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ସରକାରଙ୍କ ଅସଲ ଚରିତ୍ରଟା କ'ଣ, ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ସଂସ୍ଥାମାନେ ହିଁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରୁଛନ୍ତି । ଏମିତିକି ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଓକିଲ ସଂଘ ଓ ଭାରତର ବାର୍ କାଉନସିଲ ମାମଲାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିର ଭୂମିକାରେ ଓହ୍ଲାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ସେମାନେ କାହା ପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ଓକିଲ, ଲେଖକ, ସାମ୍ବାଦିକ ତଥା ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ମହଲ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ଯେ ଦୀପକ ମିଶ୍ର ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଏବଂ ଏହା ଓଡ଼ିଆ ସ୍ୱାଭିମାନର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଆମେ ଭାଷା ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅସ୍ମିତାଭିତ୍ତିକ ପକ୍ଷ ନେବା ଉଚିତ ନୁହଁ । ଆମେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଏବଂ ୪ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପ୍ରଥମେ ଦେଖାଯାଉ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀ ଚେଲେମଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ କ'ଣ ସବୁ କହିଛନ୍ତି । ଏକଥା ବି ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ତୁହାକୁ ତୁହା ଆସି ୪ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିଙ୍କ 'ପ୍ରଥା' ଭଙ୍ଗ କରିବା କଥାକୁ ନେଇ ସମାଲୋଚନା କରୁଥିବା ସମ୍ବିଧାନ ବେଦ ବିଶାରଦମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ସେଭଳି ଅନ୍ୟ କିଛି ବିକଳ୍ପ ଏହି ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା କି ?

୨ମାସ ତଳେ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ୪ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ଯେଉଁ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ, ତାହା ୨ମାସ ପରେ ଜାନୁଆରୀ ୧୨, ୨୦୧୮ରେ ଗଣମାଧ୍ୟମର ହସ୍ତଗତ ହେଲା । ଅର୍ଥାତ୍, ୨ମାସ ପୂର୍ବରୁ ବି ଏହି ବିଚାରପତିମାନେ ଚିଠିଟିକୁ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ଦେଇ ପାରିଥାନ୍ତେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କିଛି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଆନ୍ତା । ପ୍ରଥମରେ ହିଁ ଚିଠିରେ ସେମାନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ, "ଗଭୀର କ୍ଷୋଭ ଓ ଉଦବେଗର ସହ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଚିଠି ଲେଖିବା ପାଇଁ ଉଚିତ ମନେକଲୁ ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା କେତୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦେଶ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିଛୁ ଯାହା ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱାୟତ । ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ଭୟଙ୍କର ପ୍ରଭାବିତ କରିବାସହ ସମ୍ମାନୀୟ ଭାରତରମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧିଶଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଶାସନିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି" । ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାରପତିମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସଚେତନ ଅଛନ୍ତି କେଉଁ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନେ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନେଇ କେହି ବି ଦ୍ୱିମତ ହେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ମଧ୍ୟ ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାର୍ଥ ବା ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନୁହଁନ୍ତି ତେବେ ଏହି ବରିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ଚିଠିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଆଲୋଚନା କରି ସମାଧାନର ବାଟ ବାହାର କରିବା କଥା । ବିଚାରପତିମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମାଷ୍ଟର ଅଫ୍ ରୋଷ୍ଟର କ୍ଷମତାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରଥାଟିକୁ ଆମେ ଆଦରି ନେଲେ 'ସେଥିରେ ଭଲ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତିମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଧାନ

ବିଚାରପତି ରୋଷ୍ଟରର ମାଷ୍ଟର ହେବେ । ରୋଷ୍ଟରର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ତାଙ୍କର ରହିବ ଯାହାକି ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୁକ୍ତ ପରିଚାଳନା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ... ।' ଏଭଳି ଏକ ପ୍ରଥା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ସୁପରିଚାଳନା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନିଜ ସାଥି ବିଚାରପତିଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକ କ୍ଷମତା ଦେଉନାହିଁ ।

ରୋଷ୍ଟର ପରିଚାଳନା ବେଳେ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଅନ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରିବାର ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମିଶ୍ର ସବୁ କିଛି ନିଜେ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ବୋଲି ଏମାନେ ଅସନ୍ତୋଷ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାଟି ହେଲା ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର 'ମେମୋରାଣ୍ଡମ୍ ଅଫ୍ ପ୍ରୋସେଡ୍ୟୁର'ସମ୍ପର୍କିତ । ଏଭଳି ଏକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସମସ୍ତ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସଭାରେ ଆଲୋଚିତ ହେବା କଥା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ପର୍କିତ ମାମଲାଟି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖଣ୍ଡପୀଠରେ ବିଚାର ହେବା କଥା ନୁହେଁ । ଏହି କଥାଟି ସେମାନେ ଉଠାଇଛନ୍ତି ୪ଜୁଲାଇ ୨୦୧୭ରେ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ସି.ଏସ୍. କର୍ଣ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ମାମଲାକୁ ନେଇ । ଏହି ମାମଲାଟି ବିଚାର କରୁଥିବା ୭ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠରେ ଏହି ୪ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ, ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ତର୍ଜମା କରାଯାଉ ଏବଂ ବହିଷ୍କାର ବ୍ୟତିରେକ କିଛି ସୁଧାର ଆଣିବା ଭଳି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉ । ଏସବୁ କଥା ମେମୋରାଣ୍ଡମ୍ ଅଫ୍ ପ୍ରୋସେଡ୍ୟୁର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ସମୁଦାୟ ଚିଠିଟିର ସମୀକ୍ଷା ଏଠି ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । ତେବେ ଯେଉଁ ବୃହ ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହି ବିଚାରପତିମାନେ ଉତ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏଥିରେ ନ୍ୟାୟପାଳିକା ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଆସ୍ଥା କିଭଳି ହ୍ରାସ ହେବ ଜଣାପଡୁ ନାହିଁ । ବରଂ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମର ବ୍ରାହ୍ମଣବାଦୀ ବିଚାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେଉଁ ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ରଖି ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନର ନାଟକ କରି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଓକିଲମାନଙ୍କ ବେପାର ବଢ଼େଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ଏଭଳି ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ଲୋକଟି ତାହାର 'ଧର୍ମ ଅବତାରମାନେ' କିଏ ଓ 'ଧର୍ମପୀଠ'ରେ କ'ଣ ସବୁ କେମିତି ଚାଲିଛି ଜାଣିପାରୁଛି । ସେ ବି କିଛି କଥା ମତ ରଖିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଉଛି ଯାହାକି ଆମ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ହିତକର । ଆମେ ତ ତାଲିବାନୀ ଶାସନ ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତ ନୁହେଁ । ଏଠି ଏତେ ଆଶଙ୍କା କ'ଣ ପାଇଁ ?

ତେବେ ଶାସକଗୋଷ୍ଠୀର ବିରିୟାନୀ ଖାଇ ନିଜକୁ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ କରିଚାଲିଥିବା କିଛି ଗଣମାଧ୍ୟମ ସଂସ୍ଥା ବିଶେଷକରି ଟିଭିଚ୍ୟାନେଲ ଅନେକ କାଳ୍ପନିକ କାହାଣୀର ମସାଲା ଜନଗଣଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଏବଂ ଅସଲ ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । କେହି କେହି ୪ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପ୍ରେସ୍ ସହ ଭେଟକୁ ଏଡ଼େଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା କହିବାବେଳେ ଆଉ କେହି ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । କେହି କେହି ସମ୍ବିଧାନ 'ବେଦାନ୍ତ କେଶରୀ' ଏମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପାଖକୁ କାହିଁକି ଗଲେନି ପ୍ରଶ୍ନ ବି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ବି ଠିକ୍ ନୁହଁ । ପ୍ରତିଟି ପରାମର୍ଶ ବା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନିଜ ପକ୍ଷପାତିତାକୁ ଲୁଚାଇ ନିଜର ତଥାକଥିତ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ପରାକାଷ୍ଠାକୁ ବିକଶିତ କରିବାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରୟାସ ମାତ୍ର । ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନରେ ଏଭଳି କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯେଉଁଠି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ମାମଲା ବା ରୋଷ୍ଟର ପରିଚାଳନାକୁ ନେଇ ଅସନ୍ତୋଷ ରହିଲେ ସେମାନେ ଅଦାଲତ ପରିସର ବାହାରକୁ ଯାଇ କାହାର ପରାମର୍ଶ ନେବେ । ସବୁ କଥାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ସମାଧାନ କରିବେ । ସର୍ବାଧିକ ପଦକ୍ଷେପ ହେଲା ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ କଲେଜିୟମରେ ଥିବା ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମେତ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିମାନେ ଅଥବା ସମଗ୍ର ଅଦାଲତ (ସବୁ ବିଚାରପତି ଥାଇ) ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିଷ୍ପ ି ନେବେ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ବିନା ବି ହୋଇପାରିବନି । ୨ମାସ ତଳୁ ଚିଠି ଦିଆଯିବା ସହ ଦୁଇ ଦୁଇଥର ଏମାନେ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଭେଟିବା ସ େ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି କୌଣସି ଅସନ୍ତୋଷକୁ ଭ୍ରୂକ୍ଷେପ କରିନାହାନ୍ତି । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚାରିଜଣ ବିଚାରପତି ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଦାଲତ ଜନଗଣଙ୍କ ଆଗରେ ସେମାନେ ଆସ୍ଥା ରଖିଥିବା ବିଚାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରି ଗଣତନ୍ତ୍ର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ସାହସୀ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଦର୍ଶନ ଦେଇ ଆମ କୃତଜ୍ଞତା ଓ ବିଶ୍ୱାସର ପାତ୍ର ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ଇତିହାସରେ ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଏଭଳି ଉଦ ।ହରଣ ଅନ୍ତତଃ '୨୦ବର୍ଷ ତଳୁ' ଦେଖାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ଭାରତର ନ୍ୟାୟପାଳିକା ଯେଉଁ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆସ୍ଥା ହରାଇ ଚାଲିଛି ତାକୁ ରୋକାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ବରିଷ୍ଠ ନ୍ୟାୟମୂ ି ଶ୍ରୀ ଜେ. ଚେଲେମେଶ୍ୱର ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ନ୍ୟାୟମୂ ି ଶ୍ରୀ ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ନକରାଇ ଦେବାପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ବଳିଷ୍ଠ ପଦକ୍ଷେପ

ନେଇପାରିଥାନ୍ତେ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମିଶ୍ରଙ୍କ ନିଜ ନାଁ'ରେ ଏକ ବେଆଇନ ଜମି ମାମଲା ଥିଲା, ଯଦିଓ ୨୦୧୨ ମସିହାରୁ ଜମି ମାମଲାର ସମାପ୍ତି ସରିଛି । ନିଜକୁ ଜଣେ 'ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଓ 'ଭୂମିହୀନ' କହି ସେ ଦୁଇଏକର ଜମି ସରକାରଙ୍କଠୁ ପାଇଥିଲେ । ଏକଥା ସେ ନିଜେ ସତ୍ୟପାଠ କରି ଜଣାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଶାସନିକ ତଦନ୍ତ ବି ହେଇଥିଲା । ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ରଙ୍କ ନାତି, ଜଣେ ରାଜ୍ୟପାଳ ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପୁତୁରା, ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପୁତୁରା ତଥା ବି.ଜେ.ଡ଼ି. ସାଂସଦ ପିନାକୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଭାଇ (ବଡ଼ପା ପୁଅ) 'ଭୂମିହୀନ'-ଏକଥାକୁ ଆମ ଚାଟୁକାର ଆଇନଜୀବୀମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସହଜରେ ହଜମ କରିପାରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଚି ରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି, ଓଡ଼ିଶାର ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଆଇନଜୀବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ପରିଚିତ ନାମ ଯେ କି ଏହି କଥାଟିକୁ ଚୁନୋତି ଦେବା କଥା ଆମେ ଶାନ୍ତିଭୂଷଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଏବଂ ଦ' ୱାଇରର ଅଗଷ୍ଟ ୨, ୨୦୧୭ ସଂସ୍କରଣରେ ପ୍ରକାଶିତ ଗୋଟିଏ ଲେଖା, 'Should a Judge With a Serious Moral Flow Become Chief Justice of India'ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ଭବତଃ ସୂଚନା ଅଧିକାର କର୍ମୀ ଜୟନ୍ତ କୁମାର ଦାସ ଏଭଳି ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏକ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ଶିକାର ହେଇ ଆଜି ଜେଲ୍‌ରେ ଅଛନ୍ତି । ବିଚାରପତିମାନେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଭଳି ସିଣ୍ଡିକେଟ ବା ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରି କାମ କରିବା ଏକ ନୂଆକଥା ନୁହେଁ । ପୂର୍ବତନ ଆଇନମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ ଆଇନଜୀବୀ ଶାନ୍ତିଭୂଷଣ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଭିଯୋଗ ଶ୍ରୀ ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଣିଛନ୍ତି ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜେ. ଚେଲେମେଶ୍ୱର ଚାହିଁଥିଲେ ସେ ସମୟରେ ସବୁ ଅଭିଯୋଗକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ହେବା ବାଟଟି ବନ୍ଦ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଯୋଗ ଆସିଥିଲା ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶର ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିବା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କାଲିଖୋ ପଲ୍‌ଙ୍କ ଡାଏରୀରୁ ଯେଉଁଠି ତତ୍କାଳୀନ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଖେହର, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମିଶ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଣବ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ । ବିଜିନେସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ, ଫେବୃଆରୀ୧୭,୨୦୧୭ ସମ୍ବାଦମୁତାବକ ନିଜର ଆତ୍ମହତ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ୬୦ପୃଷ୍ଠାର ଚିଠିରେ ସେ ଲେଖିଥିଲେ, ବୀରେନ୍ଦ୍ର ଖେହର (ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଖେହରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ) ୪୯କୋଟି ଦାବୀ କରିଥିବା ବେଳେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ମାମଲାରେ ଆଦିତ୍ୟ ମିଶ୍ର (ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ) ତାଙ୍କଠୁ ୩୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ମାଗିଥିଲେ । ଆର୍ଯ୍ୟ ସେନଗୁପ୍ତା, ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୫, ୨୦୧୭ର ଦ' ୱାଇରରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଆଦିତ୍ୟ ମିଶ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଭାଇ ।

ଏହି ମାମଲା ଉପରେ କରିବାକୁ ଯାଇ ସେନଗୁପ୍ତ ଲେଖିଥିଲେ, "However when an extra-ordinary allegation is currently pending against the former Chief Justices of India (CJI) the present Chief Justice of India and the senior most puisne Judge of Supreme Court, next in line to be the Chief Justice, the court and its conscience keepers are surprisingly silent...'' ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ ଜଣ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି, ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ଯେ କି ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ହେବେ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭୟଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଆସିବା ବେଳେ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟ (ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ୪ଜଣ ବିଚାରପତି ସାମିଲ ଅଛନ୍ତି) ଏବଂ ଅଦାଲତର ବିବେକ ଭଳି କାମ କରୁଥିବା ଲୋକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବେ ନୀରବ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମାର୍ଚ୍ଚରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶର ଗାଦିଚ୍ୟୁତ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କାଲେଖୋ ପଲଙ୍କ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ନୋଟକୁ ଆଧାର କରି ଦି ୱାଇର ଚିନ୍ତା ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ ।

କେହି ଯଦି ଇ ରନେଟ୍‌ରେ ଏସବୁ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଖୋଜିବାପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତି, ସବୁତକ ତଥ୍ୟ ମିଳିଯିବ । ରାଜନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସ୍ପର୍ଶକାତର ଲାଗୁଥିବା କଥାଟି ହେଉଛି ଯେ, ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଜଣେ କନିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମାମଲାର ଶୁଣାଣୀ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ଭିତରେ ଅଛି ବିରଲା-ସାହାରା ଡାଏରୀ ମାମଲା, ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ ଲା ମାମଲା ଏବଂ ସୋରାବୁଦ୍ଦିନ୍ ମିଛ ମୁକାବିଲା ମାମଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ଅମିତ୍ ଶାହାଙ୍କୁ ୨୦୧୦ରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା, ପରେ ସେ ଜମିନ୍‌ରେ ଆସିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ସି.ବି.ଆଇ ମାମଲାର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ସି.ବି.ଆଇ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଜେ.ଟି. ଉତ୍‌ପଟ୍ ଅଦାଲତରେ ହାଜର ହେବା ପାଇଁ ଅମିତ୍ ଶାହାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ମାନି ନଥିଲେ । ଏ ଭିତରେ ମେ ୨୦୧୪ରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇସାରିଥିଲେ । ବିଚାରପତି ଶ୍ର 1 ଉତପଟ୍‌ଙ୍କୁ ବଦଳି କରିଦିଆଗଲା ଏବଂ ବିଚାରପତି ଶୀ ବି.ଏଚ୍. ଲୋୟା ତାଙ୍କରି ସ୍ଥାନ ନେଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଅମିତ୍ ଶାହାଙ୍କୁ ଅଦାଲତରେ ହାଜର ହେବାପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ବି ଅମିତ ଶାହା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଅକ୍ଟୋବର ୩୧, ୨୦୧୪ରେ ଯେଉଁଦିନ ବମ୍ବେ ସି.ବି.ଆଇ ଅଦାଲତରେ ହାଜର ହେବାପାଇଁ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଲୋୟା ଶ୍ରୀ ଶାହାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ସେହିଦିନ ଶାହା ମୁମ୍ବାଇରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଅଦାଲତ ଯାଇନଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ରାଜନୈତିକ

ଉତ୍ସବରେ ମାତିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀ ଲୋୟା ଅମିତ୍ ଶାହାଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରିବା ସହ ଡିସେମ୍ବର ୧୫ଦିନ ଅଦାଲତରେ ହାଜର ହେବା ପୁଣିଥରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଡିସେମ୍ବର ୧, ୨୦୧୪ରେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଲୋୟାଙ୍କ ରହସ୍ୟଜନକ ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ପରିବାର ଲୋକ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରୀ ଲୋୟା ଅମିତ୍ ଶାହା ମାମଲାର ଚାପରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ୧୦୦କୋଟି ଟଙ୍କାର ଲା ନେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା କଥା ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଲୋୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନେଇଥିବା ବିଚାରପତି ଏମ୍. ବି ଗୋସାଭି- ଲୋୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ୧୫ ଦିନ ଭିତରେ ମାମଲାର ଶୁଣାଣୀ କରି ଅମିତ ଶାହାଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଇଥିଲେ (ହିନ୍ଦୁ , ଡିସେମ୍ବର ୩୦, ୨୦୧୭) ଓଲଟି ମାମଲାଟି ରାଜନୈତିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଣୋଦିତ ବୋଲି ଲୋୟାଙ୍କ ରହସ୍ୟଜନକ ମୃତ୍ୟୁପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ବସିଥିବା ବିଚାରପତି ଗୋସାଭି କହିଥିଲେ । ସିବିଆଇ ସେତେବେଳେ ଏହାର ବିରୋଧ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯାଇନଥିଲା ।

ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣୀକୁ ନେଇ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଗତ କିଛିଦିନ ଧରି ଝଡ଼ ଚାଲିଛି । ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାଟିର ଶୁଣାଣୀ ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ମାମଲାଟି ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନଶୁଣିବା ପାଇଁ ବରିଷ୍ଠ ଆଇନଜୀବୀ ଦୁଷ୍ୟାନ୍ତ ଡାଭେ ଏବଂ ଇନ୍ଦିରା ଜୟସିଂ ଚାହୁଁଥିବା ବେଳେ, ମାମଲାର ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ କୁହାଯାଉଥିବା ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ମିଶ୍ର ତତ୍ପରତା ଦେଖାଇବା ଏହି ୪ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ବଳିଷ୍ଠ କରୁଛି ବୋଲି କିଛି ଆଇନଜୀବୀ ବିଚାର କରୁଛନ୍ତି ।

ଏ ଭିତରେ ଶ୍ରୀ ଦୀପକ ମିଶ୍ର ନିଜ ହାତକୁ ମାମଲାଟି ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ୟାକୁବ ମେମନ୍‌କୁ ଫାଶୀ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଜୁଲାଇ ୩୦, ୨୦୧୫ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ (୩.୧୮ମି.ରୁ ୪.୫୦ମି) ଶେଷଥର ପାଇଁ ବିଚାର କରି ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡକୁ କାଏମ ରଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦୀପକ ମିଶ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ଆସିଥିଲେ । ତାର ଠିକ୍ ୨ ଘଣ୍ଟା ପରେ ୟାକୁବ୍‌କୁ ନାଗପୁର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କାରାଗାରରେ ଫାଶୀ ଦିଆଗଲା ୧୯୯୩ରେ ବମ୍ବେ ବିସ୍ଫୋରଣରେ ମରିଥିବା ୨୫୭ ଲୋକଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀ ହିସାବରେ ବିଚାର କରି । ୟାକୁବ ପ୍ରକୃତରେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ କି ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏଯାବତ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ । ଦେଶଭକ୍ତି ମଦ ପିଆଇ ସଂଘ ପରିବାର ସାରା ଦେଶଟାକୁ ଯେମିତି ମତୁଆଲା କରି ରଖିଥିଲା, ଶ୍ରୀ ଦୀପକ ମିଶ୍ର ଜାଣିକି ହେଉ ବା ନିଜ ଅଜାଣତରେ ଭାଜପା ଓ ସଂଘ ପରିବାରର ପ୍ରିୟତମ ମଣିଷ ହେବାପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତିଟିଏ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।

ବରିଷ୍ଠ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀ ଜେ.ଚେଲେମେଶ୍ୱର ଏବଂ ଶ୍ରୀ ରଂଜନ ଗୋଗୋଇ ନିଜସ୍ୱ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାର ସାମାନ୍ୟତମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ନାହିଁ । ବରଂ ସେମାନେ ଯଦି ସାମାନ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କରିଥାନ୍ତେ ମୋଦି-ଶାହାଙ୍କ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସମର୍ଥନ ସତ୍ତ୍ୱେ ଶ୍ରୀ ଦୀପକ ମିଶ୍ର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ହେବା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ହେଇଯାଇଥାନ୍ତା ଏବଂ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚେଲେମେଶ୍ୱର ନିଜେ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ହେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦାବୀଦାର ହୋଇଥାନ୍ତେ । ଶ୍ରୀ ଗୋଗୋଇ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ହେବେ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବାପାଇଁ କିଛି ହୀନ ପ୍ରୟାସ ଆଜିର ସରକାର ନ କରନ୍ତି । ନିଜର ଏଭଳି ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବାବେଳେ ଶ୍ରୀ ଗୋଗୋଇ କାହିଁକି ଏଭଳି ପଦକ୍ଷେପରେ ସାମିଲ ହୋଇଥାନ୍ତେ ! ୪ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିଙ୍କର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଏବଂ ଚରିତ୍ର ପଞ୍ଜିକା ନିର୍ମଳ ରହିଛି ଅନ୍ତତଃ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଦୀପକ ମିଶ୍ରଙ୍କ ତୁଳନାରେ । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନ୍ୟାୟପାଳିକାରେ ଯେଉଁ ସଂସ୍କାର ଆଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି, ତାକୁ ଆମେ ସ୍ୱାଗତ କରିବା କଥା ଓ ଉଚ୍ଚତମ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ମାମଲା ପରିଚାଳନାରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆଣିବା ପାଇଁ ତଥା ଏକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବଦଳରେ ସାମୂହିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଣିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଦରକାର । ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ହେବା ଗଣତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ବିପଦ । ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଶାସକମାନେ ତା'ର ଭରପୁର ଫାଇଦା ନେବେ । କଷ୍ଟ ଲାଗିଲେ ବି ଆମକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଭାରତର ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କିଣା ବିକା କରିବାର କ୍ଷମତା ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସପିଂ ମଲ୍ ବା ବଡ଼ ବଜାର ହୋଇଯାଇଛି । ଆମେ ତାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।